

U S T A W A

z dnia

o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 1.

Ustawa określa zadania, zakres działalności oraz organizację Banku Gospodarstwa Krajowego.

Art. 2.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „BGK”, utworzony rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) Państwowych Instytucji Kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Nr 46, poz. 477) jest bankiem państwowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665), zwanej dalej „ustawą - Prawo bankowe”.
2. Statut BGK nadaje, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Bankowego. W zarządzeniu minister określi w szczególności:
 - 1) organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres czynności wykonywanych przez BGK,
 - 2) szczegółowy zakres działania Rady Nadzorczej i Zarządu,
 - 3) osoby uprawnione do reprezentowania BGK,
 - 4) fundusze własne BGK i zasady prowadzenia gospodarki finansowej.

3. Nadając statut BGK minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zasięga opinii ministrów właściwych ze względu na nadzór nad funduszami utworzonymi, powierzonymi lub przekazanymi BGK na podstawie odrębnych ustaw.
4. Siedzibą BGK jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 3.

Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do działalności BGK stosuje się przepisy ustawy – Prawo bankowe.

Art. 4.

Do podstawowych celów działalności BGK, w zakresie określonym ustawą oraz odrębnymi przepisami, należy wspieranie rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, realizowanych z wykorzystaniem środków publicznych.

Art. 5.

1. Do zadań BGK należy:

- 1) wykonywanie czynności, określonych ustawą - Prawo bankowe,
- 2) obsługa funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na podstawie odrębnych ustaw,
- 3) obsługa transakcji eksportowych z zastosowaniem instrumentów wspierania eksportu, zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 4) wykonywanie czynności dotyczących instytucji kredytowych zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane na podstawie:
 - a) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. Nr 52, poz. 410, z 1949 r. Nr 35, poz. 256 oraz z 1951 r. Nr 31, poz. 240),
 - b) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. Nr 52, poz. 411

oraz z 1951 r. Nr 31, poz. 241),

c) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279 oraz z 1957 r. Nr 31, poz. 136).

2. Szczegółowy zakres czynności, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy oraz umowy zawarte z właściwymi ministrami.

Art. 6.

1. Zakres działania BGK może obejmować również:

1) obsługę budżetu państwa, o której mowa w art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (DZ.U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110 poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r., Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz. 1368 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 363 i 365, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr ..., poz. ...)

2) obsługę budżetów jednostek samorządu terytorialnego,

3) obsługę rachunków państwowych lub samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw, w celu wykonywania zadań publicznych.

4) inne czynności określone odrębnymi ustawami.

2. Szczegółowy zakres czynności, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy i umowy zawarte na ich podstawie.

Art. 7.

Organami BGK są Rada Nadzorcza i Zarząd.

Art. 8.

1. Rada Nadzorcza składa się z przewodniczącego oraz od 8 do 12 członków,

powoływanych na okres 4 lat spośród osób posiadających odpowiednie kwalifikacje z zakresu finansów.

2. Przewodniczącego i członków Rady Nadzorczej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, spośród osób nie będących członkami Zarządu, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. W skład Rady Nadzorczej wchodzi:
 - 1) jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
 - 2) jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - 3) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej.
4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych odwołuje przewodniczącego lub członka Rady Nadzorczej przed upływem kadencji w przypadku skazania go prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo z winy umyślnej.
5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może odwołać przewodniczącego Rady Nadzorczej lub członka Rady Nadzorczej przed upływem kadencji, jeżeli:
 - 1) nie wypełnia obowiązków na skutek długotrwałej choroby trwającej ponad 6 miesięcy, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim,
 - 2) jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne lub karne skarbowe,
 - 3) dalsze pełnienie przez niego funkcji nie daje rękojmi należytego wykonywania czynności nadzorczych,
 - 4) nie realizuje zaleceń dotyczących działalności BGK, zgodnie z aktualną polityką społeczno-gospodarczą państwa, o których mowa w art. 12.

Art. 9.

1. Do zadań Rady Nadzorczej należy w szczególności:
 - 1) sprawowanie nadzoru nad działalnością BGK,
 - 2) opracowywanie i udzielanie Zarządowi wytycznych dotyczących działalności

BGK, w związku z zaleceniami, o których mowa w art. 12,

- 3) czuwanie nad zgodnością działalności Zarządu z przepisami prawa i statutem oraz wytycznymi, o których mowa w pkt 2,
 - 4) uchwalanie rocznego planu finansowo-rzeczowego BGK,
 - 5) zatwierdzanie przedstawionego przez Zarząd sprawozdania finansowego,
 - 6) zatwierdzanie podziału zysku i sposobu pokrycia strat,
 - 7) przyjęcie sprawozdania z działalności BGK.
2. Rada Nadzorcza uchyla uchwały Zarządu niezgodne z przepisami prawa lub statutem BGK.
 3. Rada Nadzorcza może uchylić uchwałę Zarządu niezgodną z wytycznymi, o których mowa w ust. 1 pkt 2.
 4. Rada Nadzorcza może, z ważnych powodów, zawiesić w czynnościach członka Zarządu.

Art. 10.

1. Zarząd kieruje działalnością BGK.
2. Zarząd składa się z nie mniej niż 3 i nie więcej niż 8 osób, w tym prezesa, wiceprezesa-pierwszego zastępcy prezesa, wiceprezesów i pozostałych członków Zarządu.
3. Liczbę wiceprezesów i członków Zarządu określa Rada Nadzorcza.
4. Prezesa Zarządu powołuje Rada Nadzorcza.
5. Wiceprezesów i członków Zarządu powołuje Rada Nadzorcza na wniosek Prezesa Zarządu.
6. Powołanie prezesa Zarządu i jednego członka Zarządu następuje za zgodą Komisji Nadzoru Bankowego. Przepisy art. 22 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.
7. Prezes Zarządu reprezentuje BGK na zewnątrz, przewodniczy obradom Zarządu oraz organizuje działalność BGK.

Art. 11.

1. Kadencja członków Zarządu trwa 5 lat.
2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych odwołuje członka Zarządu przed upływem kadencji, w przypadku skazania go prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo z winy umyślnej.
3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek Rady Nadzorczej, może odwołać członka Zarządu przed upływem kadencji, jeżeli:
 - 1) nie wypełnia obowiązków na skutek długotrwałej choroby trwającej ponad 6 miesięcy, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim,
 - 2) jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne lub karne skarbowe,
 - 3) dalsze pełnienie przez niego funkcji nie daje rękojmi ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem,
 - 4) nie realizuje wytycznych dotyczących działalności BGK, wydanych w związku z zaleceniami, o których mowa w art. 12.

Art. 12.

W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw instytucji finansowych może udzielać Radzie Nadzorczej wiążących zaleceń w zakresie realizacji zadań z wykorzystaniem środków publicznych, o których mowa w art. 4 – 6, zgodnie z aktualną polityką społeczno-gospodarczą państwa.

Art. 13.

W ustawie z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 16, poz. 167 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzór nad gospodarowaniem środkami Funduszu sprawuje Rada Nadzorcza

Banku Gospodarstwa Krajowego."

Art. 14.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 128a dodaje się art. 128b w brzmieniu:

„Art. 128b. Komisja Nadzoru Bankowego może, na wniosek banku państwowego, wyłączyć część lub całą działalność tego banku, związaną z obsługą funduszy powierzonych lub przekazanych na podstawie odrębnych ustaw, z obowiązku spełniania niektórych wymogów i norm, o których mowa w ustawie, pod warunkiem, że:

- 1) działalność ta jest wyodrębniona finansowo, a w szczególności bank nie uczestniczy w jej finansowaniu,
- 2) ryzyko związane z tą działalnością w żaden sposób nie obciąża banku, a w szczególności bank nie ponosi odpowiedzialności za straty wynikające z tej działalności.”;

2) skreśla się art. 185.

Art. 15.

W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6 poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz.1368 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 363 i 365, Nr 74, poz. 676 i Nr 113, poz. 984) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 107:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obsługę bankową budżetu państwa w zakresie rachunków bankowych wymienionych w ust. 1, z wyjątkiem rachunków, o których mowa w pkt 7, prowadzi Narodowy Bank Polski lub Bank Gospodarstwa Krajowego, z zastrzeżeniem ust. 2a, 2b i 3.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wyboru podmiotu prowadzącego obsługę rachunków, o której mowa w ust. 2, dokonuje Minister Finansów, uwzględniając niezbędne warunki techniczne i organizacyjne, które muszą być spełnione przez ten podmiot, kwalifikacje zawodowe pracowników, jak również wpływ na stan finansów publicznych w związku z podjęciem i prowadzeniem obsługi tych rachunków.

2b. Bank Gospodarstwa Krajowego może podjąć obsługę rachunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, nie wcześniej niż z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Gospodarczej i Walutowej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obsługę bankową budżetu państwa w zakresie rachunków wymienionych w ust. 1 pkt 5 i 6 może prowadzić Narodowy Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego lub inny bank. Wyboru banku dla obsługi tych rachunków, innego niż Narodowy Bank Polski lub Bank Gospodarstwa Krajowego, dokonuje się w trybie przepisów o zamówieniach publicznych.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady obsługi centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa, zakres informacji z wykonania budżetu państwa oraz terminy ich udostępniania w ramach obsługi centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa, uwzględniając szczególny charakter tego rachunku i wykonywanie budżetu państwa. Wydając rozporządzenie minister zasięga opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego w przypadku prowadzenia obsługi

centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa przez Narodowy Bank Polski.”;

2) w art. 108 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W uzasadnionych przypadkach Minister Finansów może dokonywać lokat, o których mowa w ust. 1, w dowolnie wybranym banku.”.

Art. 16.

W ustawie z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253 i Nr 93, poz. 820) w art. 33 w pkt 1 wyrazy „użyte w art. 22 w ust. 1, 2 i 4” zastępuje się wyrazami „użyte w art. 22 w ust. 2 i 4”.

Art. 17.

1. Kadencja Rady Nadzorczej BGK, powołanej na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, trwa do czasu powołania Rady Nadzorczej zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.
2. Członkowie Zarządu BGK, powołani na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, pełnią swoje funkcje do czasu powołania Zarządu na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 18.

W sprawozdaniu finansowym na dzień 31 grudnia 2002 r. BGK uwzględni zmiany wynikające z przepisów niniejszej ustawy.

Art. 19.

Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa dostosuje statut BGK do przepisów ustawy w terminie 45 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 20.

Do czasu nadania statutu BGK, o którym mowa w art. 2 ust. 2, BGK działa na podstawie dotychczasowego statutu nadanego w trybie art. 19 ustawy - Prawo bankowe.

Art. 21.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE
do projektu ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego

Projekt ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego powstał w związku z realizacją programu strategii gospodarczej Rządu.

Merytorycznym uzasadnieniem przygotowania ww. aktu prawnego jest uregulowanie sytuacji formalno-prawnej Banku Gospodarstwa Krajowego w obliczu integracji z Unią Europejską oraz zwiększenie kontroli nad środkami publicznymi i ich bezpieczeństwa poprzez prowadzenie jak największej ilości rachunków bankowych jednostek sektora finansów publicznych przez bank państwowy.

Bank Gospodarstwa Krajowego obecnie jest jedynym bankiem działającym w formie banku państwowego. BGK jest bardzo silnie związany z Ministerstwem Finansów i realizuje zlecane przez ten resort zadania. Dlatego też projekt ustawy przyznaje Ministrowi Finansów szereg uprawnień nadzorczych w zakresie działalności Banku.

Analiza aktualnych zasad bankowej obsługi rządowej części (państwowego) sektora finansów publicznych oraz sektora samorządowego, a także analiza obecnych i potencjalnych możliwości BGK, pozwalają stwierdzić, że BGK mógłby podjąć się wykonywania nowych czynności poprzez rozszerzenie swojej działalności w następujących dziedzinach:

1. Obsługa bankowa jednostek sektora finansów publicznych.
2. Wspieranie rządowych programów społeczno-gospodarczych.
3. Wspieranie samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego.

W projekcie ustawy proponuje się rozwiązania, które uwzględniają zaangażowanie się Banku w wyżej wymienionych obszarach działalności.

Przy opracowywaniu projektu ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego uwzględnione zostały doświadczenia z funkcjonowania BGK w oparciu o dotychczasowe przepisy (tj. ustawę – Prawo bankowe i uchwały KNB wydane na jej podstawie oraz statut Banku), ustalenia negocjacyjne z UE, program strategii gospodarczej Rządu i postulaty zgłaszane ze strony samego Banku. W projektowanej ustawie znajdują się uregulowania dotyczące podstawowych zadań Banku Gospodarstwa Krajowego i zakresu jego działalności, struktury organizacyjnej, szczególnych uprawnień ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w zakresie nadzoru wobec Banku, warunków wyłączenia BGK spod norm ostrożnościowych na podstawie uchwał Komisji Nadzoru Bankowego oraz niezbędne zmiany obowiązujących przepisów innych ustaw.

Uzasadnienie szczegółowe.

Artykuł 1 określa zakres przedmiotowy projektowanej ustawy. Zgodnie z ww. przepisem ustawa określa zadania, zakres działalności oraz organizację Banku Gospodarstwa Krajowego. Tego rodzaju kompleksowe ustawowe uregulowanie funkcjonowania Banku pozwoli na określenie zasad działania BGK jako banku państwowego, którego podstawowa działalność skoncentrowana jest na wykonywaniu zadań publicznych przy zastosowaniu procedur i technik bankowych.

Projektowany przepis art. 2 określa formę prawną Banku Gospodarstwa Krajowego, stanowiąc, iż jest on bankiem państwowym w rozumieniu ustawy-Prawo bankowe. W dotychczasowym stanie prawnym status BGK jako banku państwowego określony był normą art. 185 Prawa bankowego. Uregulowanie to zawiera obecnie przepis art. 2 projektowanej ustawy, wskazując jednocześnie podstawę prawną funkcjonowania BGK, którą stanowi rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. połączeniu (fuzji) Państwowych Instytucji Kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Nr 46, poz. 477).

Zgodnie z proponowanym art. 2 statut Bankowi Gospodarstwa Krajowego nadaje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i fakultatywnie po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych ze względu na nadzór nad funduszami utworzonymi, powierzonymi lub przekazanymi do BGK na podstawie odrębnych ustaw.

Artykuł 3 wyraźnie precyzuje, iż w zakresie nieuregulowanym ustawą, działalność Banku regulowana jest przepisami ustawy- Prawo bankowe. W świetle proponowanej regulacji projektowana ustawa o Banku Gospodarstwa Krajowego, stanowi zatem *lex specialis* względem przepisów Prawa bankowego.

Podstawowe cele BGK określone w art. 4 wskazują wyraźnie na misję BGK jak banku państwowego realizującego zlecone zadania publiczne. BGK jest bankiem państwowym, a zatem działa według przepisów ustawy – Prawo bankowe i może wykonywać wszelkie czynności określone tą ustawą. W trakcie zamykania rozdziału negocjacyjnego „Swoboda świadczenia usług” strona polska wniosowała o wyłączenie BGK spod działania dyrektyw bankowych (skonsolidowanych później w tzw. Trzeciej dyrektywie bankowej 2000/12/WE) deklarując, że BGK będzie wykonywał określone funkcje specjalistyczne w zakresie zadań zleconych państwu. Strona unijna zaakceptowała ww. stanowisko. Zachowanie uprawnień dotyczących możliwości wykonywania wszelkich czynności bankowych jest niezbędne do wykonywania również zadań w zakresie umów rachunków bankowych oraz obsługi programów rządowych.

Obecnie BGK łączy prowadzenie pełnej działalności komercyjnej w zakresie obrotu krajowego i zagranicznego z misją w zakresie finansowego wspierania przedsięwzięć społeczno-gospodarczych państwa. Działalność komercyjna jednakże służy podnoszeniu efektywności realizacji zadań zleconych oraz rozbudowie i wzmocnieniu infrastruktury i zasobów Banku, wykorzystywanych do realizacji zadań zleczanych przez organy administracji publicznej.

BGK realizuje aktualnie następujące główne zadania zlecone:

1. Zarządzanie i obsługa Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, którego głównym celem jest kredytowanie rozwoju budownictwa mieszkaniowego, czynszowego na

wynajem oraz towarzyszącej infrastruktury technicznej. Kredytobiorcami Funduszu są Towarzystwa Budownictwa Społecznego, spółdzielnie mieszkaniowe i gminy.

2. Udzielanie gwarancji i poręczeń krajowym podmiotom gospodarczym, gminom i osobom fizycznym ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych. Klientami Funduszu są głównie małe i średnie przedsiębiorstwa. W ramach powyższego obszaru działalności, Bank współpracuje również z lokalnymi funduszami wspierania drobnej przedsiębiorczości.
3. Realizowanie dopłat do oprocentowania kredytów dla studentów z Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich. Klientami Funduszu są studenci uczelni publicznych i nie publicznych, którzy zaciągają zobowiązania kredytowe na pokrycie kosztów kształcenia w bankach komercyjnych, z którymi BGK zawarł odpowiednie umowy.
4. Wspieranie inwestycji energooszczędnych finansowanych kredytami z Funduszu Termomodernizacji. Finansowanie tych inwestycji odbywa się bezpośrednio przez banki komercyjne, które udzielając kredytów podpisują odpowiednie umowy z BGK, a inwestor otrzymuje (po spełnieniu określonych warunków) tzw. premię termomodernizacyjną w wysokości 25% zaciągniętego kredytu. Klientami Funduszu są właściciele budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej, lokalnych sieci ciepłowniczych i lokalnych źródeł ciepła.
5. Udzielanie pożyczek i kredytów oraz realizacja dopłat do oprocentowania zobowiązań wobec innych podmiotów, podmiotom gospodarczym i osobom prywatnym na usuwanie skutków powodzi i innych klęsk naturalnych. Bank udziela także poręczeń spłaty kredytów dla powodzi.
6. W 2002 r. uruchomiony został program dopłat do kredytów eksportowych o stałym oprocentowaniu (DOKE), stanowiący nową formę wspierania przez Państwo krajowego eksportu.

Zgodnie z ustawą o finansach publicznych Narodowy Bank Polski obsługuje obecnie następujące rachunki:

- centralny rachunek bieżący budżetu państwa,
- rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych,
- rachunki bieżące urzędów skarbowych (dla gromadzenia dochodów budżetowych),
- rachunek bieżący środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, nie podlegających zwrotowi,
- rachunki bieżące państwowych funduszy celowych.

Rachunki bieżące zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych, środków specjalnych oraz rachunki pomocnicze mogą być prowadzone przez dowolne banki wybrane z zachowaniem przepisów o zamówieniach publicznych.

Wszystkie wyżej wymienione rachunki zgodnie z ustawą o finansach publicznych zaliczane są do kasowej obsługi budżetu państwa.

Rachunki państwowych osób prawnych zaliczanych do sektora finansów publicznych, czyli tzw. agencji rządowych, prowadzone są przez banki komercyjne wybrane przez kierowników (organy zarządzające) poszczególnych instytucji; środki poszczególnych agencji mogą – praktycznie bez żadnych ograniczeń – być lokowane na rachunkach w bankach innych niż wybrany do obsługi danej instytucji.

W zakresie obsługi środków pochodzących z Unii Europejskiej NBP prowadzi następujące rachunki bankowe:

- rachunek środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, nie podlegających zwrotowi, zwany zgodnie z terminologią wymaganą przez Komisję Europejską Narodowym Funduszem Środków Pochodzących z Unii Europejskiej, służący do gromadzenia środków przekazywanych przez Komisję Europejską na realizację programów pomocowych,
- rachunek bieżący budżetu państwa dla środków pochodzących z Unii Europejskiej, służący do rozliczeń operacji finansowych związanych z realizacją wydatków ponoszonych w związku z programami pomocowymi (nie funkcjonuje w programie SAPARD).

Obsługa bankowa sektora samorządowego odbywa się generalnie na zasadzie swobodnego wyboru banku przez organy samorządu terytorialnego – zgodnie z zasadami ustawy o zamówieniach publicznych. W tym zakresie BGK, tak jak inne banki komercyjne, stara się przyciągnąć do obsługi jednostki samorządowe ciekawą (konkurencyjną) ofertą oraz wykorzystać możliwości tkwiące w realizowanych programach rządowych, których beneficjentem bezpośrednim (np. kredyty na infrastrukturę mieszkaniową) bądź pośrednim są gminy i inne jednostki samorządu terytorialnego.

W związku z przekształceniami funkcji i zadań Narodowego Banku Polskiego, związanymi z wejściem Polski do Unii Europejskiej, a w perspektywie do Unii Monetarnej niezbędne jest przesądzenie, czy w perspektywie długookresowej obsługą bankową budżetu państwa będzie się zajmował tak jak dotychczas Narodowy Bank Polski. W aktualnej sytuacji należy zwłaszcza zwrócić uwagę na fakt, iż:

- zmiana funkcji (zakresu czynności) NBP spowodowały, iż może on już nie być tak sprawnym instrumentem obsługi kilku tysięcy rachunków budżetowych, a ponadto wątpliwa jest możliwość rozszerzenia zakresu operacji wykonywanych przez NBP w ramach obsługi budżetu,
- rozproszenie środków instytucji pozabudżetowych i agencji rządowych między różne banki i różne rachunki w zasadniczy sposób utrudnia sprawowanie kontroli nad ich gospodarką finansową i efektywne zarządzanie środkami publicznymi.

Należy pamiętać, że w ostatnich latach charakter jednostek pozabudżetowych uległ wyraźnej zmianie. Początkowo instytucje pozabudżetowe służyły wyłącznie do prowadzenia i rozliczania ubocznej działalności gospodarczej jednostek budżetowych. Obecnie niektóre jednostki pozabudżetowe (np. środki specjalne tworzone przy resortach na mocy odrębnych ustaw) to duże instytucje finansowe o obrotach przekraczających 100 mln zł rocznie, dysponujące przy tym (przynajmniej okresowo) dużymi zasobami wolnych środków.

BGK nie należy włączać do sektora finansów publicznych, natomiast powinien być instytucją wspomagającą realizację polityki gospodarczej Rządu metodami rynkowymi. Oznacza to, że powinien funkcjonować w sposób zbliżony do każdego banku komercyjnego. Dodatkowym potwierdzeniem takiej roli BGK jest uzyskanie przez Polskę wyłączenia go (jako banku) spod regulacji UE.

Warto przy tej okazji zwrócić uwagę, że powierzenie obsługi bankowej innych państwowych instytucji sektora publicznego jednemu bankowi daje możliwość prostego, przejściowego korzystania z nadwyżek finansowych instytucji pozabudżetowych (środków specjalnych, funduszy, agencji) i obniżenia kosztów obsługi długu publicznego. Za przejęciem przez BGK obsługi bankowej rachunków środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, nie podlegających zwrotowi dodatkowo przemawia fakt możliwości wynegocjowania korzystniejszych warunków oprocentowania i prowadzenia ww. rachunków oraz rozliczeń kursowych, a ponadto odciążenia administracji państwowej od czynności typowo bankowych.

Przy odpowiednim wzmocnieniu finansowym i zmianach ustawowych Bank Gospodarstwa Krajowego mógłby funkcje te przejąć od Narodowego Banku Polskiego. Przekazanie BGK obsługi bankowej budżetu państwa pozwoliłoby na znaczne rozszerzenie zakresu czynności wykonywanych przez bank obsługujący, w tym m.in. na rozszerzenie zakresu operatywnej i rocznej sprawozdawczości budżetowej (NBP wykonuje to zadanie w minimalnym zakresie) i zlecenie BGK wykonywania operacji związanych z zarządzaniem płynnością budżetu państwa i instytucji pozabudżetowych oraz z kontrolą wydatków budżetowych. Ponadto w przypadku dalej idących zmian w trybie wykonywania budżetu państwa, BGK byłby w stanie przejąć techniczne czynności związane ze wstępną (dokonywaną ex ante) kontrolą wydatków budżetowych.

Docelowo zakres czynności wykonywanych przez BGK mógłby obejmować:

- dokonywanie operacji na rachunkach budżetowych w zakresie realizowanym obecnie przez NBP,
- sporządzanie – w uzgodnionym z Ministrem Finansów zakresie – operatywnej sprawozdawczości budżetowej,
- dokonywanie zleconych przez Ministra Finansów czynności związanych z przekazywaniem i rozliczaniem wydatków budżetowych,
- budowę i eksploatację specjalnie do tego celu utworzonej platformy elektronicznej.

Proces obejmowania ww. zadań przez BGK musiałby być procesem długotrwałym, poprzedzonym wszechstronną analizą możliwości BGK, rachunkiem kosztów dla budżetu oraz odpowiednimi przygotowaniem obu instytucji. Należy więc zakładać, że przejęcie bezpośredniej obsługi budżetu państwa będzie jednym z najbardziej odległych czasowo zadań przekazanych BGK.

Wymienione powyżej fakty można uznać za przesłanki uzasadniające przekazanie (docelowo) Bankowi Gospodarstwa Krajowego, jako bankowi ściśle związanemu z administracją rządową, a jednocześnie zdolnemu do wykonywania różnorodnych operacji bankowych, szerszych zadań z zakresu bankowej obsługi operacji finansowych państwowego sektora finansów publicznych.

Należy zauważyć, że wspomniane wyżej czynności w zakresie bankowej obsługi jednostek sektora finansów publicznych są ujęte w ustawie jako zadania fakultatywne, a nie obligatoryjne. Przepisy art. 6 umożliwiają zatem ewentualne przejmowanie określonych w tym artykule zadań przez BGK, w zależności od przygotowania techniczno-organizacyjnego Banku, jak również zasadności systemowego przekazania BGK ww. zadań.

Ustawowymi organami Banku są Rada Nadzorcza i Zarząd (art. 7). Zgodnie z art. 8 projektu, skład członków Rady Nadzorczej określony został w przedziale liczbowym (od 8 do 12 członków), umożliwiając rozszerzenie jej składu, w zależności od zakresu wykonywanych zadań przez Bank. Członków Rady Nadzorczej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, przy zachowaniu obligatoryjnego udziału w Radzie – z uwagi na charakter wykonywanych zadań przez BGK – przedstawiciela ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki oraz dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej. Zadania ustawowe Rady Nadzorczej sprecyzowane zostały w art. 9 projektu ustawy, natomiast art. 10 określa kompetencje Zarządu.

Projektowany art. 10 normuje skład liczbowy Zarządu oraz określa tryb powoływania jego członków. W celu zapewnienia stabilnego zarządzania Bankiem w art. 10 proponuje się powoływanie Zarządu na okres pięcioletni. Odwołanie członków Zarządu przed upływem

kadencji może nastąpić przy spełnieniu określonych w ww. artykule przesłanek, w trybie obligatoryjnym lub fakultatywnym.

Projektowany art. 12 wyraźnie wskazuje na szczególne uprawnienia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wobec Rady Nadzorczej Banku – w zakresie zadań wykonywanych z wykorzystaniem środków publicznych. Na podstawie ww. przepisu minister właściwy do spraw instytucji finansowych – z uwagi na publiczną misję BGK – może udzielać Radzie Nadzorczej Banku wiążących zaleceń, mających na celu zapewnienie zgodności działalności BGK z aktualną polityką społeczno-gospodarczą Państwa.

Zmiany w obowiązujących w przepisach

Projekt ustawy wprowadza zmiany w następujących ustawach:

1. Ustawa z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U z 2000 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 16, poz. 167 i Nr 154 poz. 1800).
2. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399, z 2000 r. Nr 93, poz. 1027, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316, z 2001 r. Nr 8. poz. 64. Nr 100, poz. 1084 i Nr 111, poz. 1195, Nr 130 poz. 1450 i 1452 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253).
3. Ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6. poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550. Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 116, Nr 125, poz.1368 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002r. Nr 41 Poz. 363 i 365).
4. Ustawa z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253 i Nr 93, poz. 820).

Ad. 1.

Zmiana ma charakter porządkowy, wynika z uregulowania w art. 8 ust. 3 pkt 3 projektu ustawy.

Ad. 2.

Odnosnie spełniania przez BGK norm ostrożnościowych projektodawca zaproponował nowelizację ustawy – Prawo bankowe, umożliwiającą Komisji Nadzoru Bankowego (na wniosek BGK) wyłączenie części lub całej działalności BGK z obowiązku spełniania niektórych wymogów i norm w zakresie związanym z obsługą funduszy umiejscowionych w BGK, pod warunkami określonymi w tym przepisie.

Ad. 3.

Proponowane rozszerzenie zadań BGK wymaga nowelizacji ustawy o finansach publicznych, które ramowo zostały zaproponowane w projekcie. Z punktu widzenia obsługi bankowej jednostek sektora finansów publicznych należy wprowadzić do ustawy o finansach publicznych zmiany polegające na

- zastąpieniu przepisów o wykonywaniu obsługi bankowej budżetu państwa przez NBP na

rzecz fakultatywnego przepisu obejmującego dwa banki, tj. NBP lub BGK,

- zastąpieniu przepisu o wykonywaniu bankowej obsługi rachunków, o których mowa w art. 107 ust. 1 pkt 5 i 6, przez bank wybrany w trybie zamówień publicznych – przez NBP lub BGK (z wyłączeniem procedury zamówień publicznych) lub inny bank wybrany zgodnie z ustawą o zamówieniach publicznych.

Proponowane zmiany ustawy o finansach publicznych określają przesłanki wyboru przez Ministra Finansów podmiotu prowadzącego bankową obsługę budżetu.

Prowadzenie przez BGK obsługi poniżej wymienionych rachunków;

- centralny rachunek bieżący budżetu państwa,
- rachunki bieżące jednostek wymienionych w art. 83 ust. 2 ustawy o finansach publicznych,
- rachunek bieżący środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, nie podlegających zwrotowi,

- może nastąpić, w myśl zaproponowanej nowelizacji ustawy o finansach publicznych nie wcześniej niż z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Gospodarczej i Walutowej.

Ponadto projekt ustawy proponuje wyeliminowanie konieczności uzyskiwania opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego w przypadku możliwości wystąpienia nadwyżek na rachunku środków bieżących i dokonywania lokat w innych bankach niż Narodowy Bank Polski (zmiana w art. 108). Minister Finansów, jako organ administracji rządowej odpowiedzialny za stan finansów publicznych (m.in. wysokość dochodów), nie powinien być w żaden sposób ograniczony w działaniach zmierzających do jak najefektywniejszego ulokowania środków publicznych. W obecnym stanie prawnym opinia Prezesa Narodowego Banku Polskiego w przypadku zamiaru lokowania nadwyżek na centralnym rachunku budżetu państwa, ma charakter obligatoryjny, lecz nie wiążący Ministra Finansów (tzn. nawet negatywna opinia Prezesa Narodowego Banku Polskiego nie wyklucza możliwości założenia lokaty poza Narodowym Bankiem Polskim). Obecnie przepisy ustawy o finansach publicznych nie wskazują jednak terminu, w którym Prezes Narodowego Banku Polskiego jest zobowiązany do wydania opinii w powyższej sprawie. Przepisy art. 108 ustawy o finansach publicznych dotyczą wyłącznie nadwyżek przejściowych, czyli np. kilkudniowych, co w praktyce może skutkować faktycznym brakiem możliwości założenia lokaty poza NBP – wobec braku opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z ustawą o finansach publicznych Minister Finansów jest uprawniony do podejmowania samodzielnych decyzji w sprawie dokonywania lokat nadwyżek na centralnym rachunku budżetu państwa (nie wymagana jest zgoda Rady Ministrów).

Ad 4

Zmiana o charakterze porządkowym, bezpośrednio związana ze zmianą przepisów w ustawie o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz o zmianie niektórych ustaw .

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Wpływ na wydatki i dochody sektora publicznego

Wejście w życie ustawy nie wywołuje bezpośrednich skutków na wydatki i dochody sektora publicznego. Obecnie umowy o prowadzenie rachunków bankowych oraz wynagrodzenie dla BGK za administrowanie funduszami określają odpowiednie akty prawne i zawarte umowy. Aktualnie NBP nie pobiera opłat za prowadzenie bieżącego rachunku budżetu państwa ani za typowe operacje bankowe (np. przelewy), natomiast środki na tym rachunku pozostają nieoprocentowane. Projekt ustawy nie odnosi się do przepisów aktualnie regulujących kwestie wynagrodzenia BGK w związku z obecnie wykonywanymi czynnościami. Na tym etapie trudno jest oszacować pośrednie skutki wejścia w życie projektu ustawy, natomiast nie należy spodziewać się zwiększenia wydatków ponoszonych przez jednostki sektora finansów publicznych w związku z ewentualnym przejęciem obsługi bankowej tych jednostek przez BGK. Ponadto zaproponowana nowelizacja ustawy o finansach publicznych dotycząca możliwości lokowania nadwyżek środków budżetowych poza NBP może skutkować zwiększeniem dochodów budżetu państwa.

Rynek pracy

W związku ze stopniowym zwiększaniem zakresu zadań BGK należy spodziewać się znacznej rozbudowy sieci BGK oraz zwiększeniem liczby zatrudnionych pracowników. Na przykład wraz z przejęciem zadania ewidencji i obsługi długu zagranicznego Skarbu Państwa BGK przejął pion Banku Handlowego SA w Warszawie odpowiedzialny za realizację powyższego zadania. W późniejszym okresie zatrudnienie w BGK mogą znaleźć pracownicy restrukturyzowanego Narodowego Banku Polskiego, bezpośrednio odpowiedzialni za realizację bankowej obsługi budżetu państwa. Projektodawca nie przewiduje jednak żadnych negatywnych skutków wejścia w życie projektu ustawy w zakresie rynku pracy (wzrost liczby bezrobotnych).

Konkurencyjność wewnętrzna i zewnętrzna gospodarki

Ustawa nie narzuca prowadzenia rachunków bankowych jednostek sektora finansów publicznych przez BGK. W przypadku obsługi bezpośrednio budżetu państwa w aktualnym stanie prawnym wyłączność na ww. typu działania posiada NBP. Projekt ustawy przewiduje możliwość alternatywnego wyboru wykonawcy poszczególnych zadań (NBP lub BGK). Ponadto prawodawstwo wspólnot europejskich ogranicza działalność banków centralnych państw członkowskich wyłącznie do odpowiedzialności za politykę pieniężną. Merytorycznym uzasadnieniem prowadzenia obsługi bankowej budżetu państwa przez BGK jest ulokowanie środków publicznych w banku państwowym, co zapewnić może większą przejrzystość finansów publicznych. Projekt przewiduje wprowadzenie ustawy o zamówieniach publicznych do usług BGK w zakresie obsługi rachunków budżetu państwa, o których mowa w art. 107 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy o finansach publicznych, jednak nie przyznaje się BGK wyłączności na ww. zadania.

Sytuacja i rozwój regionalny

Do podstawowych zadań BGK należy m.in. wspieranie samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego. Wejście w życie ww. ustawy może skutkować większym zaangażowaniem BGK w finansowanie projektów lokalnych, rozpowszechnianie i propagowanie wiedzy o możliwościach korzystania ze środków publicznych w ramach programów rządowych.

Konsultacje społeczne i informacje o przedstawionych wariantach i opiniach

Projekt ustawy przesłany do Związku Banków Polskich oraz Wspólnej Komisji Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projektowana ustawa ze względu na zakres tematyczny była konsultowana z Narodowym Bankiem Polskim w toku uzgodnień międzyresortowych zakończonych konferencją uzgodnieniową, na której byli obecni przedstawiciele NBP. Narodowy Bank Polski był również członkiem Komisji Prawniczej.

Przepisy projektu nowelizujące ustawę - Prawo bankowe w zakresie obowiązku wypełniania przez Bank Gospodarstwa Krajowego norm ostrożnościowych uzgadniane były bezpośrednio z Generalnym Inspektoratem Nadzoru Bankowego w NBP.

W toku prowadzonych prac pierwotny projekt ustawy o BGK został zmodyfikowany w sposób uwzględniający uwagi zgłaszane m.in. przez Narodowy Bank Polski, jak na przykład:

- wykreślone zostało z projektu postanowienie dotyczące nadzoru ministra właściwego do spraw instytucji finansowych nad działalnością BGK,
- wykreślone zostały regulacje dotyczące ustalania wynagrodzenia członków Rady Nadzorczej i Zarządu BGK,
- uzupełnione zostały przepisy nowelizujące ustawę o finansach publicznych o zapis dot. przesłanek, które należy uwzględnić przy wyborze podmiotu prowadzącego obsługę bankową budżetu Państwa.

W trybie dwustronnych uzgodnień z Narodowym Bankiem Polskim dodatkowo określony został zakres i ramy czasowe, w których Bank Gospodarstwa może podjąć obsługę rachunków bankowych budżetu Państwa, jak również doprecyzowane zostały niektóre zapisy projektu (np. przepis nowelizujący art. 107 ust. 3 ustawy o finansach publicznych).

Po dokonaniu powyższych uzgodnień projekt ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz o zmianie niektórych ustaw został przedstawiony do rozpatrzenia Radzie Ministrów.

Źródła finansowania projektowanych rozwiązań

Przyjęte w projekcie ustawy rozwiązania nie wymagają bezpośrednio zaangażowania i zwiększenia środków publicznych. Docelowo jednak BGK może wymagać dokapitalizowania ze strony właściciela (Skarbu Państwa) – w celu możliwości realizacji określonych BGK zadań oraz spełniania określonych norm ostrożnościowych określonych przez nadzór bankowy.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Skr. Min. DH/240/12002/DPE-ot

Warszawa, 31.07. 2002 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz o zmianie niektórych ustaw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-133-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedmiotem projektowanej ustawy są uregulowania dotyczące podstawowych zadań Banku Gospodarstwa Krajowego (BGK) i zakresu jego działalności, struktury organizacyjnej, szczególnych uprawnień ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w zakresie nadzoru wobec Banku, warunków wyłączenia BGK spod norm ostrożnościowych na podstawie uchwał Komisji Nadzoru Bankowego oraz niezbędne zmiany obowiązujących przepisów innych ustaw. Celem projektu jest uregulowanie sytuacji formalno-prawnej BGK oraz zwiększenie kontroli nad środkami publicznymi i ich bezpieczeństwa poprzez prowadzenie jak największej ilości rachunków bankowych jednostek sektora finansów publicznych przez bank państwowy.
- II. Zgodnie z obowiązującym Stanowiskiem Negocjacyjnym Polski w obszarze swoboda świadczenia usług Polska będzie się domagała umieszczenia Banku Gospodarstwa Krajowego (BGK) na liście instytucji wyłączonych zawartych w art. 2 par. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/12/WE z dnia 20 marca 2000 r. w

sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, ze względu na szczególny rodzaj działalności BGK mającego realizować zadania państwowe. Strona unijna zaakceptowała powyższe stanowisko – *European Union Common Position CONF-PL-66/00* z dnia 13 listopada 2000 r. Tym samym dyrektywa 2000/12/WE nie będzie miała zastosowania do funkcjonowania BGK.

III. Art. 15 projektu ustawy wyłącza usługi BGK spod procedury zamówień publicznych w zakresie bankowej obsługi budżetu państwa. Powyższe wyłączenie nie stoi w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z dyrektywą 92/50/EWG z 18 czerwca 1992 r. o koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi.

IV. **W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż projekt ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz o zmianie niektórych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Grzegorz Kołodko
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 30 sierpnia 2002 r.

Cena 1,11 zł + 22% VAT

